

אַלְדָּנוֹת

פֶּרֶשֶׁת וַיֵּשֶׁב-חֲנֻכָּה

לְשַׁבְּתוֹת שֶׁבֶת

הַסֵּד, אֲדִיוֹן ר"ח

שיש בהם, מועדי השנה, עמוד רמז).

איכשר דרא

והגיד הרה"ק מצאנו קלויזנבורג זיע"א (שפע חיים' שבת חנוכה תש"ס): אכשור דרא בזמננו בהתנהגות של מי החנכה יותר מבעבר, אשר כד הוינא טליא זכורני שעוררו והוכיחו על אלו שהיו משחקים בקוויטלעך עד אור הבקר. וידוע מהגה"ק בעל חוות יאיר זצוק"ל, שבזמנו רצה לבטל מנהג זה ולא עלתה בידו. וב"ה פיוס הזה כבר כמעט ונשתכח מנהג זה בקרב יראי השם. ואדרבה בהגיע ימי החנכה מרבים יותר בלמוד התורה בהתמדה. ואפשר שבימים אלו עוד פחות מתבטלים מהלמודים מבשאר ימות השנה, כי נר מצוה ותורה אור, ובחנכה שקדוש ה' היה על ידי הקדוש ברוך הוא בעצמו כאמרנו בהודיה 'ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך' אזי התעוררות הנס גם היא על ידי אתערותא דלעילא, וככל שהגאלה מתקרבת, כך גוברת והולכת ההתעוררות.

מחזר עליו לשורפו

יכבר היה מעשה בהרה"ק ה'יחי יוסף' מפאפא זיע"א בזמן שיישיבתו שכנה עדין בעיר קווינס, שהגיד שעורר לפני הבחורים בהלכות חנכה, וזה כמה כבר שקעה החמה, אבל עדין לא הגיע האוטובוס להחזיר התלמידים לבתיהם בויליאמסבורג, המשיך אפוא הרה"ק זיע"א להרצות דחושיו באמרו: הגם שכבר הגיע זמן הדלקה ואסור אפלו ללמד, מפל מקום כשעוסקים בדיני חנכה אפשר דמיתר, כי טעם האסור הוא שמא ימשו אחרי פרקו וישכח להדליק, אבל כשעוסקים בהלכות חנכה שיש לומר בזה כמו בחמץ בפסח הוא מחזר עליו לשורפו ויבוא לאכלו (תולדות בעל יחי יוסף' ח"ב עמוד רד).

(מתוך הספר ספיר ויהלום - להרב הגאון רבי מנחם מנדל פומרנץ שליט"א)

שעצת היצר הרע הוא להפריע את העם מעבודת ה' ומתלמוד תורה בימי חנכה אשר תקנו לנו חז"ל להודות ולהלל, והלמוד בימים האלו נשגבה מאד בהיות ששודות התורה שנמסרו למשה רבנו ע"ה היו בימי החנכה (מנהגי רבותינו והליכותיהם) חנוכה א-ב).

מוצאי שבת חנכה

אצל הרה"ק ה'חקל יצחק' מספינקא זיע"א לא היה משג בלא ללמוד התורה. ראו אצלו שהיה מסגל לשבת שמונה עשרה שעות ברציפות ולעסק בתורה. ה'חקל יצחק' היה מוסר שעור בישיבה לפני התלמידים, והיה פעם מוצאי שבת חנכה שעמדו מאות יהודים שבאו אליו לשבת ורצו להכנס לברכת שלום ולהפריד, אך מיד אחר הבדלה נכנס החקל יצחק לחדרו, קפל טליתו, והתישב מיד ללמד (שיח יעקב יוסף' דרשות עמוד רעא).

לא ראיתו מברך ברכת התורה בחנכה

מרגלא בפומה של הגה"צ רבי עזריאל יהודה לעבאוויטש זצ"ל מוויין: חנכה הוא יום טוב של אור התורה, כמבאר בספרים הקדושים, שמי שעוסק בתורה בימים אלו, מגלין לו מן השמים רזי תורה, ושערי החכמה פתוחים לפניו. ולכן מה מאד כדאי וראוי לנצל את הזמן המכשר להתאמץ ולשקד על דלתות התורה. והיה מתרגש וממשיך לספר בחרדת קדש אודות מדרגת רבו המבהק, הפוסק הגדול הגאון רבי מרדכי ליב ווינקלר זצ"ל, אבד"ק מאד, בעל שאלות ותשובות 'לבושי מרדכי': יכולני להעיד, שבמשך שנות למודי בישיבת מאד לעולם לא ראיתו בימי החנכה מברך ברכת התורה בשחרית. מורי ורבי ה'לבושי מרדכי' עסק בתורה לילות כימים עד שהיה יוצא ברכת התורה על ידי אחד מתלמידיו. החדוש הוא כי אני זכיתי ללמד בישיבתו כשעבר כבר את גיל הגבורות, שמונים שנה, ובכל זאת המשיך בהנהגתו הנפלאה. ודאי ראה כן אצל רבותיו (יחיים

ערב שבת חנכה

מתוך כל אותם הלילות שהגה"ק רבי יוסף חיים זוננפלד זיע"א נשאר לבדו בישיבה שבפרשבורג, דלה רבי זאב פפנהיים מקרה מיוחד שבו היה מערב גם ראש הישיבה, ה'פתב סופר' זיע"א. ומעשה שהיה כף היה:

בימי החנכה היתה הישיבה כמעט מתרוקנת, כי הבחורים נהגו לנסע לבתיהם לשבת חנכה, אולם הוא נשאר בישיבה והמשיך כמנהגו להיות ער כל ליל ששי. מאחר בלילה שמע רבו הכתב סופר, שדירתו היתה סמוכה לבנין הישיבה, קול תורה נעים עולה מתוך חללו של אולם הישיבה, וחשקה נפשו לדעת מי הוא הבחור הפלאי הזה שגם בימי החנכה אין קולו פוסק מלמוד התורה.

מכרבל באדרתו, אדרת השער, נכנס ראש הישיבה לאולם הישיבה. נעצר על יד הדלת ועמד כך שעה ארכה, עד שרבי חיים קם להוציא ספר מתוך ארון הספרים, ויחדד מאד לראות את רבו עומד ומתבונן בו. מביט ונדהם כאחד, משל כאלו נתפס חלילה בקלקלתו נשאר תקוע על מקומו. נגש אליו רבו ובקול אבהי פנה אליו ויאמר: אתה הוא בני חיים, שקולך הנעים מהדהד באוזני כל הלילה? מרב חבה נעמד ראש הישיבה שעה ארכה ונכנס אתו בשיתה שבה הפליג בגדלות התורה ובכבוד לומדיה. ובתוך הדברים סח לו על מעשה שארע עם אחד שפגע בכבודו של גדול אחד. לאחר ששוחח אתו נפרד ממנו רבו בחביבות ואף הזמינו אליו לסעד בשבת על שלחנו (בדור תהפוכות' עמוד 247).

סודות התורה למשה רבנו

סמוך לימי חנכה למד מרנא ה'חתם סופר' זיע"א עם תלמידיו לאחר תפלת שחרית הלכות חנכה, כדרכו בקדש ללמד עם תלמידיו הלכות חג סמוך לחג. בחנכה הזהיר להתעסק בלמוד תורה הקדושה יותר מבשאר הימים, והקפיד מאד על אותם שמבלים ימים אלו בהבלי השחוק, ואמר

חידון אֲלָדָנוֹת - נושא פרסים איפה מזכר בפרשתנו "יום הולדת"?

פתרון החידה - פרשת כי תבא:

ש. אילו ארבעה פסוקים רצופים מפרשתנו נקראים בליל הפסח בהגדה?
ת. הפסוקים שמתחילים במילים "אמי אובד אבי" (דברים כו ח-ח) נקראים בהגדה של פסח בליל הסדר.

שם הזוכה בסידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר":

פרשת כי תבא:
ה' משה אוסטרליץ מבני ברק.

פתרון החידה וכן שם הזוכה, יפורסמו א"ה בגיליונות הבאים

הפותרים נכונה יכנסו להגרלה א"ה על סידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר".

את הפתרונות יש לשלוח אלינו עד ליום שני

למספר פקס: 077-470-26-81

או למייל: magdenot@gmail.com

נא לכתוב שם, כתובת מדויקת וטלפון.
בראש הדף לציין "עבור חידון לנוער".

